

בג"ץ 8186/12 - חברת ג'סטין מעבדות בע"מ נ' פרקליטות המדינה ואח'

בג"ץ 8186/12 - חברת ג'סטין מעבדות בע"מ נ' פרקליטות המדינה ואח'עליון
בג"ץ 8186/12

חברת ג'סטין מעבדות בע"מ

נגד

1. פרקליטות המדינה

2. אלישע אלן

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[27.01.2013]

כבוד המשנה לנשיא מ' נאור

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרת:

עו"ד שי צוקרמן

בשם המשיבה 1:

עו"ד הילה גורני

בשם המשיב 2:

עו"ד דוד לייזר

פסק-דין

השופטת ד' ברק-ארז:

1. זוהי עתירה המופנית נגד החלטתה של פרקליטות המדינה, היא המשיבה 1, מיום 10.1.2012, שלא להמשיך ולחקור תלונה שהגישה העותרת כנגד המשיב 2, בגין מתן עדות כוזבת והגשת תצהירים כוזבים, כמפורט להלן.
2. העותרת (להלן גם: החברה) היא חברה פרטית שהוקמה בידי טדי ז'ורבין (להלן: ז'ורבין) ומצויה כיום בבעלותה המלאה של חברת N+Medical האמריקנית. המשיב 2 הועסק אצל העותרת במועדים הרלבנטיים בתפקיד שטיבו המדויק שנוי במחלוקת בין הצדדים. בשלהי שנת 2010 התגלע סכסוך בין העותרת וז'ורבין לבין המשיב 2, ולרקעו הגיש ז'ורבין תביעה כנגד המשיב 2 (ת"א 53602-08-10), בטענה שהלה נטל שלא כדין 100,000 שקל מחשבונו הפרטי (להלן: התביעה הכספית).

3. ביום 31.3.2011 הגישה העותרת, באמצעות בא-כוחה, תלונה למשטרת ישראל כנגד המשיב 2 בגין הגשת תצהירים כוזבים (סעיף 239 לחוק העונשין, תשל"ז-1977) ומתן עדות כוזבת (סעיף 237(א) לחוק זה), בין היתר במסגרת ההליך המשפטי שנפתח בעקבות הגשתה של התביעה הכספית. בתלונתה טענה העותרת כי הצהרותיו של המשיב 2 במסגרת התביעה הכספית (לפיהן תפקידו בחברה היה זה של מנהל מחסן) כמו גם הצהרותיו במסגרת ההליך פשיטת הרגל שננקט נגד אחיו של ז'ורבין (לפיהן האח הוא ששלט בעותרת בפועל) - הן הצהרות שקריות. לשם תמיכה בתלונתה הציגה העותרת תצהירים ועדויות שניתנו על ידי המשיב 2 במסגרת הליכים משפטיים קודמים שנוהלו על ידי העותרת, שכללו הצהרות לפיהן המשיב 2 הוא מנהלה הכללי של העותרת, וכן שאחיו של ז'ורבין משמש לחברה כיועץ חיצוני בלבד.
4. ביום 11.4.2011 התקבלה החלטה במשטרה שלא להמשיך בחקירת התלונה, בשל חוסר אשמה. החלטה זו התקבלה אצל העותרת ביום 1.8.2011, והעותרת הגישה עליה ערר לממונה על תחום העררים במשיבה 1. עררה של העותרת נדחה ביום 10.1.2012, בכפוף לשינוייה של עילת הסגירה מחוסר אשמה לחוסר עניין לציבור. בהחלטת הדחייה צוין שהשאלות העולות מתלונתה של העותרת צריכות להתברר במסגרת ההליך האזרחי בין הצדדים, וכי אין מקום לפתוח בחקירה פלילית כל עוד ההליך זה תלוי ועומד. עוד צוין בהחלטה כי ככל שבית המשפט הדן בתביעה הכספית יקבע שהמשיב 2 מסר תצהיר כוזב או עדות כוזבת, הדרך תהיה פתוחה בפני העותרת לחדש את תלונתה.
5. העתירה שבפני מופנית כנגד החלטתה של המשיבה 1 מיום 10.1.2012 על דחיית הערר. לטענת העותרת, ההחלטה שלא להמשיך בחקירת התלונה שהגישה היא בלתי סבירה באופן קיצוני, בשים לב לראיות המצביעות לשיטתה, על אשמתו של המשיב 2, ולחשיבות הציבורית שבהעמדתו לדין.
6. המשיבים מצידם מבקשים לדחות את העתירה על הסף - הן בשל כך שאינה צולחת את מבחני הסף הנהוגים בבית משפט זה, והן לגופם של דברים.
7. לאחר שבחנו את הדברים הגענו לכלל דעה כי דין העתירה להדחות על הסף. טעם ראשון ועיקרי לכך הוא השיהוי המשמעותי שנפל בהגשתה. העתירה הוגשה ביום 12.11.2012, כעשרה חודשים לאחר שניתנה החלטתה של המשיבה 1, ובכך בלבד די כדי להצדיק את דחייתה (ראו למשל: בג"ץ 1180/12 סמאנה נ' פרקליט המדינה (29.5.2012), בפסקה 3). אכן, יש מקרים שבהם בית משפט זה דן בעתירה גם כאשר מתקיים שיהוי, כאשר זו חושפת פגיעה קשה בשלטון החוק או עניין בעל חשיבות ציבורית גדולה. אולם, לא אלה הם פני הדברים במקרה שלפנינו.
8. למעשה, העותרת אף נמנעה מלהציג את המסכת העובדתית שביסוד העתירה בשלמותה. מהחומר שבפנינו עולה כי ביום 18.1.2012, בסמוך לאחר שהתקבלה החלטתה של המשיבה 1, נמחקה התביעה הכספית שהוגשה כנגד המשיב 2 ללא הוצאות, בהמלצתו של בית המשפט שדן בה. לעובדה זו אין זכר בעתירה, אף שהיה ראוי לגלותה, בהתחשב בכך שהתביעה הכספית עמדה במידה רבה במוקד האירועים שהובילו להגשת העתירה. לא למותר להזכיר כי על העותר לקבלת סעד מבג"ץ לגלות את כל העובדות הרלבנטיות לעתירה, ואי-גילוי של עובדה רלבנטית עשוי להצדיק אף הוא את דחיית העתירה (ראו למשל בג"ץ 5406/10 עמארה נ' שר הפנים (3.7.2011), בפסקה 4). אכן, מחיקתה של תביעה אינה מאיינת את החשיבות הנובעת לאכיפת הדין בכל הנוגע לעדויות שקר שנמסרו במסגרתה, אם אכן נמסרו, ומבחינה זו, מחיקת התביעה אינה מהווה בהכרח שיקול מכריע השוקל כנגד חקירת תלונה בקשר לעדויות כאלה. אולם, ניתן היה לצפות כי עובדת מחיקתה של התביעה תובא בפני בית משפט זה על-ידי העותר עצמו. מכל מקום, כפי שצינו, די בשיהוי הניכר שבו הייתה נגועה הגשת העתירה כדי להצדיק במקרה זה את דחייתה על הסף.
9. למעלה מן הצורך, נוסיף ונעיר, כי לכאורה העתירה גם אינה מגלה עילה להתערבותו של בית משפט זה. כידוע, הסמכות להעמיד לדין פלילי מופקדת בידיהן של רשויות התביעה, ומידת התערבותו של בית המשפט בשיקול דעתן של רשויות אלה היא מצומצמת ביותר (ראו למשל: בג"ץ 7364/06 יעקובוביץ נ' היועץ המשפטי לממשלה (25.12.06), בפסקה 5). העותרת לא הצביעה על נסיבות שבגינן יש לראות בעניינה אחד מן המקרים החריגים שבהם יש מקום להתערב בשיקול הדעת הרחב המוקנה לרשויות התביעה בכל הנוגע לחקירה ולהעמדה לדין.
10. אשר על כן, העתירה נדחית על הסף. העותרת תישא בהוצאות המשפט של המשיבה 1 בסך של 5,000 שקל, ובהוצאות המשפט של המשיב 2 בסך של 5,000 שקל.

ניתן היום, ט"ז בשבט התשע"ג (27.1.2013).